

Land	Bidrag vedr. gebyrer for de enkelte prøver m.m., der skal gennemføres som led i autorisationsprocessen for læger fra tredjelande
Belgien	<p>"I forhold til betalingsregler, er det meddelt, at der ikke opkræves gebyrer i forbindelse med ansøgningerne, dog med den nedenfor anførte undtagelse":</p> <p>"Nevertheless, applying to the physician order is required to practice in Belgium (there is yearly fees)."</p>
Bulgarien	<p>"Der skal ikke betales gebyr for den administrative procedure om ansøgning om tilladelse til at komme til eksamen i henhold til art. 186, §3, pkt. 3a i Loven om Sundhed, som administreres af Sundhedsministeriet.</p> <p>Der skal betales gebyr for selve afholdelsen af eksamen i henhold til art. 186, §6 i Loven om Sundhed. Gebyret fastlægges af det universitet, hvor eksamen finder sted.</p> <p>Der skal ikke betales gebyr for afholdelsen af prøve i bulgarsk sprog inkl. Medicinsk terminologi på bulgarsk, der administreres af Uddannelses- og Videnskabsministeriet."</p>
Estland	<p>"Tredjelandslæger skal betale et gebyr på 195 EUR til staten og et eksamensgebyr til universitet, der udbyder egnethedsprøven på lidt under 600 EUR.</p> <p>Note: Hvis en ansøger fejler egnethedsprøven, og ikke får en autorisation til at praktisere inden for et specialiseret medicinsk område, er det ikke ensbetydende med, at de ikke kan få autorisation til at praktisere almen medicin. Oftest vil disse læger, der ikke får autorisation til at praktisere specialiseret medicin, dog forlade Estland og finde et andet land at søge arbejde i. Den estiske lovgivning er blev ændret den 1. september 2019, således at alle læger der har taget en uddannelse uden for EU, EEA eller Schweiz, nu er tvunget til at tage en eksamen før de kan få deres autorisation. Inden denne lovændring var det muligt at få en autorisation til at praktisere almen medicin, uden at tage en egnethedsprøve. (Det skal dog siges, at praksis dog var, at alle læger blev sendt til prøven)."</p>
Finland	<p>"Fees regarding the three-part licensure examination:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Clinical knowledge: 500 € - Health care in Finland: 500 € - Clinical skills: 1 400 € <p>Professional practice rights decisions are subject to a fee. Licensing for medical doctor or dentist (qualification outside the EU/EEA area) is 900 €"</p>
Holland	<p>"Der er ingen gebyrer forbundet med ansøgning om autorisation hos BIG-registeret. Dette register er lovmæssigt forankret i loven om erhverv i individuel sundhedspleje. I loven er det ligeledes fastlagt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Man har tilladelse til at bruge den eller de retligt beskyttede titler, der er tilhørende ens erhverv. - Læger, tandlæger og jordmødre må udføre visse procedurer uafhængigt. - Man har ligeledes ret til at udøve sit erhverv uafhængigt, når man har udenlandsk diplom. - Man har ret til at specialisere sig inden for sit professionelle felt. - Man er underlagt disciplinærretten og har pligt til at beskytte patienter fra uretmæssige og skødesløse handlinger af ansatte i sundhedssektoren. <p>For at blive autoriseret skal en læge fra et tredjeland både bestå en almen viden og færdighedsprøve (AKV) samt en faglig prøve. AKV-prøven koster 530 euro og består af:</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - Nederlandske sprog og kommunikationsfærdigheder (sammenfatning & præsentation og samtale & referat) - Engelske læsefærdigheder - Viden om det nederlandske sundhedssystem. <p>Den faglige prøve for læger koster 1.700 euro.”</p>
Irland	<p>”Alle læger, som har studeret/praktiseret medicin i et ikke-EU land, skal søge om autorisation i Irland – jf. dog ovenfor om de, der afslutter deres studium i Irland. Der betales en række gebyrer herfor – bl.a. et ansøgningsgebyr på mellem 400 og 500 EUR og et registreringsgebyr på ca. 600 EUR pro anno. Der er også gebyrer for sprogrprøver (for de tredjelandslæger, som kommer fra ikke-engelsk talende lande).”</p>
Island	<p>”Tredjelandslæger, som søger autorisation i Island, skal gennemgå en faglig evaluering på Islands Universitet, som er pålagt et gebyr på 50.000 ISK = ca. 2.700 DKK. I nogle tilfælde skal lægen igennem en test på Islands Universitet, som ikke er gebyrpålagt.”</p>
Malta	<p>”Læger, der ikke har bestået en lægeeksamen i et EU-land, skal betale et gebyr på 1.218,20 euro for at deltage i en prøve (Malta Statutory Examination), jf. Budget Measures Implementation Act 2015.</p> <p>Lægerne skal endvidere fremlægge dokumentation for engelske sprogkunderskaber (IELTS niveau 8), men gebyret herfor henhører ikke under Malta's Medical Council”</p>
Kroatien	<p>”I Kroatien er kompetencen til at udstede autorisationer af tredjelandslæger delt mellem den kroatiske lægeforening (Hrvatska liječnička komora) og sundhedsministeriet.</p> <p>Ved ansøgning om autorisation skal den ansøgende tredjelandslæge vedlægge dokumentation for betaling af et gebyr til lægeforeningen på 1.000 HRK (ca. 1.000 DKK) og for betaling af et ekstra administrationsgebyr på 70 HRK (ca. 70 DKK).</p> <p>Hvis ansøgeren efter lægeforeningens indledende vurdering skal supplere med faglige eller sproglige kurser, skal vedkommende betale en undervisningsafgift på 2.000 HRK (ca. 2.000 DKK) pr. supplerende kursus.”</p>
Letland	<p>“The fee for the recognition of an individual's professional qualifications depends on the status of the educational establishment in the third country. Applicants who have graduated from the World Directory of Medical Schools must pay EUR 240 for the recognition of their qualifications.</p> <p>On the other hand, if the applicant's doctor's or dentist's professional qualification is obtained at an institution of higher education not included in the Directory Riga Stradins University conducts detailed comparisons of the content and scope of study courses. This can significantly increase the cost of recognizing an applicant's professional qualifications, sometimes by several hundred euros.</p> <p>Applicants must also cover the costs of the qualification examination in accordance with the price list approved by the Riga Stradins University, because the university is testing.</p> <p>The applicant does not have to pay for the first registration in the Register of Medical and Medical Support Persons maintained by the Inspectorate.”</p>
Norge	<p>”Alle ansøgere med uddannelse gennemført uden for EØS-området skal dokumentere norsk sprogkunderskaber samt gennemføre kursus i nationale fag. I tillæg skal læger, tandlæger, sygeplejerske og sundhedsfagligt personale gennemføre en fagprøve.</p>

	<p>Der kan læses mere om dette her: https://www.helsedirektoratet.no/tema/autorisasjon-og-spesialistutdanning/autorisasjon-og-lisens/sprakkrav-kurs-i-nasjonale-fag-kurs-i-legemiddelhandtering-og-fagprove</p> <p>Sprogprøve koster 3.400 NOK (mundtlig og skriftelig) Kursus i nationale fag koster 13.000 NOK Fagprøven for læger koster 49.000 NOK. Omkostningerne skal dækkes af ansøger.</p> <p>Det skal nævnes, at krav om gennemførelse af tillægskrav som sprogtest, kursus i nationale fag med lægemiddelhåndtering og fagprøve for læger uddannet uden for EØS-området først blev indført fra 01.01.2017. Forskriften kan læses her https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2016-12-19-1732.”</p>
Polen	<p>”There is a fee for Polish language test and it is 400 PLN (around 700 DKK). This fee can be lowered or lifted in individual cases – this decision is taken by Chief Council of Doctors (self-government of doctors) on individual request.”</p>
Rumænien	<p>”Rumænsk autorisation udstedes af det Rumænske Kollegium for Læger. Der opkræves et gebyr på 50 euro for en autorisation.</p> <p>Både læger fra andre EU-lande og tredjelande skal kunne fremvise et certifikat på, at de behersker rumænsk på B1-niveau. Certifikatet skal være opnået hos en institution, som er anerkendt af Ministeriet for National Uddannelse samt af det Rumænske Kollegium for Læger. Der vil være et gebyr forbundet med at opnå et sådan certifikat. Det præcise beløb vil variere fra institution til institution og kan derfor ikke oplyses.</p> <p>Hvis det Rumænske Kollegium for Læger finder, at ansøgerens uddannelse og træning ikke tilsvarende den rumænske standard, og dette ikke kan opvejes af professionel erfaring, skal ansøgeren undergå en faglig prøve. I så fald tillægges et ekstra gebyr til de 50 euro, som det som standard koster at få autorisation, og den samlede pris for autorisationen vil i stedet være 150 euro. Dette er gældende både for læger fra andre EU-lande og tredjelandslæger.”</p>
Spanien	<p>”Der er ikke tilknyttet et specifikt gebyr for tilmelding til den teoretisk-praktiske prøve, der fører til autorisation af tredjelandspeciallæger.</p> <p>Uddybende oplysninger: Hvis man som speciallæge uddannet i et tredjeland ønsker at arbejde i Spanien, skal man have bestået en offentlig teoretisk-praktisk prøve. Kgl. Dekret 459/2010 regulerer betingelserne for autorisation af tredjelandspeciallæger og fastsætter, at der årligt skal indkaldes til denne teoretiske-praktiske prøve.</p> <p>I 2019 indkaldte de spanske myndigheder til prøven for første gang siden 2012. Der var 456 prøvedeltagere fra 26 forskellige lande tilmeldt, men kun 243 deltog i prøven. Af disse 243 deltagere, har 109 bestået. Hvis prøven består, udstedes et certifikat, der anerkender lægespecialitet, samt tildeler lægen de samme rettigheder og faglige forpligtelser, som en spansk speciallæge. Certifikatet er et ufravigeligt krav for at kunne arbejde som specialist både ved det offentlige sundhedsvæsen samt i det private.</p> <p>***</p> <p>Yderligere kan det oplyses, at der følge spansk lovgivning generelt er to krav, som skal opfyldes, for at få autorisation i Spanien:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Gennemført grunduddannelsen som læge 2. Gennemført uddannelsen som speciallæge.

	<p><u>Vedr. 1: Ligestilling af eksamensbeviser for tredjelandslæger i Spanien:</u> Læger fra tredjelande, der opnår ligestilling af deres afsluttede uddannelse fra hjemlandet, får tildelt et bevis (Credencial). Med dette bevis, samt en gyldig opholds- og arbejdstilladelse, kan de ansøge om medlemskab ved den officielle spanske Lægeorganisation (Colegio Profesional de Médicos), hvilket er obligatorisk for at kunne arbejde som læge i Spanien.</p> <p>Det seneste officielle tal på ligestilling af eksamensbeviser for tredjelandslæger gælder for perioden 2000-2010, hvor i alt 40.367 tredjelandslæger fik ligestillet deres lægeuddannelse. Det svarer omtrent til det samme antal af spaniere, der blev uddannet til læge i perioden.</p> <p>Gebyr for ligestilling af eksamensbevis er 163,22 euro.</p> <p>(Øvrige gebyrer, som ansøger måtte skulle betale ifm. sin ansøgning om ligestilling af eksamensbevis, regnes ikke som en del af ligestillingsproceduren. Det er f.eks. gebyrer, som ansøger skal betale ifm. opnåelse af de krævede sproglige eller supplerende faglige kompetencer).</p> <p><u>Vedr. 2: Autorisation for tredjelandspeciallæger i Spanien:</u> En tredjelandspeciallæge, der søger om autorisation i Spanien, skal først have ligestillet sin grunduddannelse som læge. Herefter vurderer en Evalueringskomité dokumentationen for lægens specialuddannelse. I denne proces skal lægen erklæres for egnet for at kunne gå videre til den afsluttende teoretisk-praktiske prøve. Komitéen kan også betinge den endelige vurdering og kræve at ansøger gennemfører komplementerende kurser eller praktikperioder inden deltagelse i den teoretisk-praktiske prøve. Komitéen kan også erklære ansøger for uegnet og vedkommende kan således ikke fortsætte autorisationsprocessen. Hvis den teoretisk-praktiske prøve består, udstedes et certifikat, der anerkender lægespecialitet, samt tildeler lægen de samme rettigheder og faglige forpligtelser, som en spansk speciallæge. Certifikatet er et ufravigeligt krav for at kunne arbejde som specialist både ved det offentlige sundhedsvæsen samt i det private.</p> <p>Note: Ambassaden i Madrid har ikke inden for fristen fået svar fra relevante spanske myndigheder. Ovenstående er oplyst af ambassaden på baggrund af åbne kilder.</p>
Sverige	<p>"Der er ikke gebyrer for at tage nogen af de prøver, som skal aflægges i forbindelse med at opnå autorisation. Der er dog et generelt gebyr på i øjeblikket 2900 SEK, når man søger om autorisation hos socialstyrelsen."</p>
Tjekkiet	<p>"Gebyrer på de prøver (f.eks. sprogprøve og faglige prøver), som tredjelandslæger skal gennemføre for at opnå autorisation i Tjekkiet:</p> <p>Lov nr. 95 af d. 29. januar 2004 om betingelser for autorisation af læge, tandlæge og farmaceuter fastsætter, at for at opnå tjekkisk autorisation og tilladelse til selvstændigt virke i Tjekkiet skal tredjelandslæger bestå den såkaldte "approbation exam".</p> <p>Eksamen, som afholdes på tjekkisk, består af følgende dele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Skriftlig prøve – i faglige kompetencer, tjekkisk sundhedssystem og sundhedslovgivning - Praktisk del – lægen skal gennemføre og have godkendt en praktisk-klinisk ansættelse på en autoriseret hospitalsafdeling med en varighed af 6 måneder - Mundtlig prøve – i faglige kompetencer og tjekkisk sprogfærdighed <p>Beløbet for gebyrer for "approbation exam" reguleres af regeringskendelse nr. 324/2018 om gebyrer for eksamener for læge, tandlæge og farmaceuter.</p>

	<p>Der betales et administrativ gebyr på 2.000 CZK og gebyrer på skriftlig og mundtlig prøve:</p> <p>Skriftlig prøve: 1. forsøg: 3.000 CZK 2. forsøg: 4.000 CZK 3. og 4. forsøg: 6.000 CZK</p> <p>Mundtlig prøve: 1. forsøg: 4.000 CZK 2. forsøg: 6.000 CZK 3. og 4. forsøg: 9.000 CZK"</p>
Østrig	"Det lovfæstede autorisationsgebyr (ty: Nostrifizierungstaxe) er på 150 euro (ca. 1120 kroner) - prøvegebyret er inkluderet heri."